

obilo. Zato ne bodite hudi, gospod angelj; Vi ste mi res dobro namenili, za kar sem Vam iz srca hvaležna. Boste že še našli koga, ki bode z veseljem šel z Vami v nebo. Gospod angelj, vem že jaz za enega. Na koncu vasi v hiši na levo je beloglavi Peter doma; ta je ob vse svoje premoženje prišel, in se na more siromaščne navaditi.

Smrti angelj poda se k Petru, ter mu reče: »Slišal sem, da si vse svoje premoženje izgubil.« »Res gospod, reče osorno Peter, »tako je. Siromaštvo me stiska. Prosjaška juha mi ne diši, ker sem poprej vsega obilno imel.« »Pojdi z menoj v nebesa,« vabi ga prijazno angelj, »tam ne poznamo siromaštva; gledanje božjega obličja vse in vsakega obogati.« »To se mi dopade,« odgovarja beloglavi Peter, »pridi čez šest tednov zopet k meni.« Imam namreč loterijno srečko in v šestih tednih bode žrebanje. Mogoče, da zadenem, bodem zopet bogat, ako pa ne, potem pa grem rad s teboj.« »Gospod Bog pa hoče, da mu že dnes ljudi v nebesa pripeljam,« reče žalostno angelj. »O, zato ti pa jaz ne morem pomagati,« reče Peter. »Veš kaj! Ne daleč od todi stanuje mlado dekle z imenom Helena. Imela je ženina, pa postal ji je nezvest, in zaradi tega zmirom joka. Pojdi, hočem ti pot pokazati. Peter pelje angelja v hišo, kjer je zapuščena nevesta pri mizi sedela in jokala. »Ubogi otrok,« reče angelj; »kako hudo mora biti, v mladih letih to doživeti. Glej, pridem iz neba, kjer goljufija in zvijača nimata prostora. Hočeš iti z menoj tje? Z veseljem zakliče goljufano dekle, »pa hitro spremeni svoje misli, ter reče angelju, da ne gre z njim. »Oni nezvestnež, kateri mi je to britkost napravil, bode si mislil, da sem jaz zaradi tega od žalosti umrla; tega veselja mu rada ne napravim.«

Smrti angelj mora oditi, ne da bi kaj opravil. Zapusti vas, ter koraka proti bližnjemu mestu. Tamkaj upa najti ljudi, kateri bodo voljni iti z njim v nebesa. Med potjo pride do malega grada, v katerem, kakor se mu je povedalo, živi nek nesrečni, zapuščen knez, njegovo nezadovoljno in nehvaležno ljudstvo ga je iz dežele izgnalo. »Tu bode gotovo kaj za-me,« misli si angelj, ter stopi v grad. Ali kadar knez sliši od angelja, kaj da išče in hoče pri njem, mu odgovori: »Ako ne bi bil jaz ravno dobil iz moje prejšnje dežele za-me ugodnega poročila, šel bi morebiti s teboj. Pa zdaj mi pišejo moji prijatelji, da je ljudstvo zopet za-me, hoče sedanjo neveljavno vladno vreči in mene za kneza nazaj poklicati. In to veselje bi se vendar rad doživel. Ne jezi se tedaj, angelj, nad menoj, pa našel boš v bližnjem gozdu puščavnika, kateri se že mnogo let pripravlja za nebesa.«

Angelj se mu zahvali, poda se v gozd, kjer najde puščavnika. Pobožni mož klečal je pred podobo Križanega in pobožno molil, ali ko zagleda smrtne angelja, vidno se prestraši, ter mu resnobno reče: »Prišel si še prerano, nisem še vreden iti v nebeško kraljestvo. V mladosti sem veliko grešil in se še za one grehe nisem zadosti pokoril.«

Ves žalosten zapusti angelj puščavnika in nadaljuje svojo pot. Naproti mu pride tropa otrok. Angelj vstopi med nje ter njim pripoveduje mnogo lepega o nebesih; kako dober je Oče nebeski in kako lepo se igrajo angeljci med seboj. Otroci so ga vestno poslušali, in bili so vsi željni videti dobrega nebeskega Očeta in igrajoče angeljce.

Tedaj prejme angelj najmanjšega za roko, da bi ga vzel seboj k nebeskemu Očetu; pa otrok začne mlo jokati in ljubo mamno klicati. Ker angelj ni hotel sile rabiti, zapusti otroke. V mestu, v katero je na to došel, hodil je od hiše do hiše, sosed ga je poslal k sosedu; nikdo pa ni bil pri volji iti z njim. Nastal je

večer, smrti angelj se vzdigne sam, ves truden in žalosten, proti nebu. Pred prestolom Vsegamogočnega pade na kolena in reče: »Gospod, odpusti mi, ker pridem brez uspeha nazaj. Vprašal sem dosta ljudi, kateri bi bi bil voljen iti v nebeško kraljestvo, pa vsaki je imel poseben uzrok za izgovor, zakaj da ne in se ne more iti z menoj.«

Gospod Bog na to odgovori: »Poslušaj me! Ker nobeden človek ni bil voljen zemlje zapustiti; ne vprašaj zanaprej nobenega več, je-li voljen ali ne. Kolikor ljudi bodeš srečal, vsakega dvajstega mi pripelji, bodi že star ali mlad, siromak ali bogat, nevednež ali visoko učeni gospod, zdrav ali bolan. Podaj se zopet na zemljo in počni jutri naloženo ti opravilo!« Smrti angelj se pred Bogom hvaležno prikloni, in drugi dan začne izpolnjevati voljo svojega Gospoda, in jo se izpolnjuje do današnjega dne.

»Zdaj veš, Julika,« reče mati, »zakaj umrjejo ljudje različne starosti.«

Smešnica. »Ali imate,« vpraša sodnik, predno izreče sodbo, »ali imate še reči kaj v zagovor?« »Oj,« odvrne zatoženec, »oj, zlahitni gospod, imam, veliko imam, ne za-se, pač pa za mojega zagovornika. Če bom jaz obsojen, kdo pa bode še potem njega si prosil za zagovornika?«

Razne stvari.

(Knezoškofsekovski.) Nj. ekselencja dr. Zwerger so bili zadnjo nedeljo v Mariboru ter so popoldne si ogledali zavod čč. šolskih sester pri Sv. Petru pri Mariboru. Le-te sestre so iz matrne hiše v Gradci, torej iz Graške škofije.

(Romanje.) Mil. knezoškof dr. Mihael Napotnik in Nj. eksc. knezoškof Graški so se odpeljali v ponedeljek s koroško železnico, torej skozi Pontebo v Rim ter že dojdejo tje dnes popoldne.

(Slov. romarji.) Iz naše škofije se vdeležuje slov. romanja 11 duhovnikov in sicer. čč. gg.: Belsak, Šlander, Kocuvan, Švare, Fröhlich, Tomažič, Rančigaj, Frangež, Moravec, Škorjanec in Vurkelj in drugih je 24, torej vseh vkupaj 35. Vseh slov. romarjev pa je nad 300.

(Katoliško podporno društvo) za podpiranje šole čč. šolskih sester v Celji ima svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 16. aprila ob 3 uri popoldne v gostilni pri »Belem volu« s tombolo. Pri tej priložnosti se bode volil tudi nov odbor za prihodnja tri leta. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Opominj.) Po naši škofiji se klati nek agent ter ponuja svetilnice za večno luč v cerkvi. Kakor se nam poroča, so svetilnice sicer dobre, toda mož, ki jih ponuja, ne stoji v službi tiste tvrdke, ki jih izdeluje. Navedka na naročilo torej ona ne všteje in tudi svetilnic ne pošlje, če jih človek sam ne naroči pri njej.

(Umrl) je č. g. Alojzij Urban, duhovnik v pokoji, v Heluanu v Afriki, kjer že iskal zdravja, po dolgi, mučni bolezni, v svojem 27. letu. Naj počiva v miru!

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je darovala slavna posojilnica v Konjicah 25 gld. in č. g. Ivan Kumec v Št. Juriji ob Ščavnici ter č. g. Jože Sorglehner, župnik v Cirkovicah, vsak po 2 gld.

(Tamburica) se vseljuje v novem času že skorej v vsa društva in po pravici, kajti sliši se jako prijetno. Tudi v čitalnici v Mariboru se ustanavlja tamburaški zbor in kakor se kaže, udeleži so ga lepo število gospodov raznih stanov.

(Šulverein.) Podružnica šulvereina v Kamnici je razpadla in če gre za pravo, ni je ondi nikoli bilo, kajti nje udje so bili blizu vsi v Mariboru.

(Imenovanje.) Justični minister je imenoval okrajnega sodnika v Gornjem gradu, g. Karla Wenger svetniškim tajnikom pri deželni sodnji v Ljubljani.

(Čitalnica na Vranskem) ima v nedeljo dne 16. aprila t. l. na korist pogorelcem Št. Rupertskega tombolo (v dveh delih) in venček. Prvi del tombole je ob 4. uri popoldne na prostem, oziroma v spodnjih prostorih Šentakove gostilne. Drugi del tombole sklenjen z veselico pa je ob 7. uri zvečer v prostorih čitalniških z vstopnino 50. kr. za osebo. Svira šmarijska godba.

(Novi denar.) Kar je novega denarja iz brona, tega se sedaj že vidi nekoliko pri ljudeh: po enem vinarju in po dveh. Prvi je enak polkrajcarju, drugi pa krajcarju. Oblika je prijazna. Napis je 1, oziroma 2 ter 1893 na eni strani, na drugi pa je samo c. kr. orek.

(Požlahnjevanje trt) poučuje se v vinogradu dež. vinorejske šole pri Sv. Jakabu v Slov. goricah v tem tednu. Pouka se lahko vdeleži vsakdo, poučuje pa se po možih iz Brežiškega in Mariborskega okraja, tedaj taci, ki so se že privadili temu delu.

(Vezilo.) Knezu Bismarcku je mesto Weener poslalo letos 101 račinje jajce za vezilo. Na zavitku pa je stalo:

„Zato, moj knez,
Izpij jih res,
Da ne zvali
Se raca ti!“

(Deželna Rogaška slatina.) Naznanjene mineralne vode in slatine se ne dajo več prešteti. Težko je pravo zadeti. Dobro bode torej ljudi opozarjati na slavno znano Rogaško slatino, katera ni le dobra svežilna pijača, posebno z vinom mešana, temveč tudi izvrstno zdravilo proti boleznim v želodci. Voda se razpošilja v močnih steklenicah tako, da se ogljena kislina ne izloči, in je vsled živahne trgovine zelo po ceni.

(Spominj.) V Ribnici na Pohorju je umrla veleposestnica Ana Štrajhar, roj. Ričnik; ranjca je bila jako znana in velika drobrotnica narodnih in cerkvenih naprav. O njej imamo dva spisa v rokah, toda za-nju v tej številki ni bilo več pristora.

(Sejem.) V soboto je bil v Mariboru navadni tedenski sejem, prodajalcev ni bilo veliko, še manj pa kupcev. Na sejmišču je stalo osem hrv. voz s koruzo, toda niso je veliko prodali ter je je šlo nekaj voz dalje, na Koroško. Koruza se je dobila hl. po gold. 2'40.

(Nemščina nemškutarških županov.) Od neke občine pri Radgoni imamo to-le pisanje v rokah: *Certifikat. Womit von seite der Gemeindevorsteung bezeugt und Bestetiget wird das Maria Ketisch Keuschlerin in Murberg Neusatz Schon Segs Jahre ihren Hausse in Velpach ist.* — Kaj ne, da je to lepo rečeno? In taka nemščina se našim c. kr. uradnikom bolje dopada, kakor v lepo donečem našem slovenskem jeziku pisana pisma.

(Za družbo duhovnikov) je meseca marcija še tudi vplačal č. g. Ferdo Majcen 30 gld. (ustn. dopl. letn. plač. do l. 1894).

(Duhovniške spremembe.) Č. gosp. Anton Borsečnik, stolni vikar v Mariboru, je dobil župnijo Sv. Trojice v Gorenji Polskavi; č. g. Ludvik Hudovernik, kaplan pri stolni cerkvi v Mariboru, je postal stolni vikar, č. g. Jakob Kavčič, korvikar pri stolni cerkvi v Mariboru, pa kaplan pri isti cerkvi. Čast. gosp. Franc Simonič, kaplan pri Sv. Benediktu v Slov. gor., pride za korvikarja v stolni cerkvi v Mariboru; č. g. Franc Cerjak, kaplan v Rušah, gre k Sv. Benediktu v Slov. goricah in č. g. Anton Cestnik, kaplan v Starem trgu pri Slov. Gradci, pride v Ruše.

Loterijske številke.

Gradec 8. aprila 1893:	47, 21, 26, 28, 80
Dunaj „ „ „	57, 86, 33, 27, 68

Lekarna „Zum goldenen
Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

I. Singerstrasse 15,
Wien.

Kričistilne kroglice, nekaj imenovane univerzalne kroglice, znano čistilno domače zdravilo.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštnine in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih. kate-rega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodica 40 kr., prosto poštnine 65 kr.

Trpotčev sok, zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr., poštnine prosto 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštnine prosto 65 kr.

Živiljska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje želodca, slabo prebavljanje itd. Stekleničica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge farmacevtske specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — Razpošiljana po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopošiljavi denarja (po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju.

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr., poštnine prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Stendela domače, zdravilo za rane, oteklino itd. posodica 50 kr., poštnine prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavitek 1 gld.